

Posudek vedoucího diplomové práce

Téma: Správa jmění nezletilého dítěte

Autor: Aneta Jandová

Vedoucí: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Diplomová práce Anety Jandové je zaměřena na problematiku správy jmění nezletilého dítěte. Jde o téma spadající ve svém základu do rodičovské odpovědnosti. Na správě jmění dítěte se však nepodílejí jen samotní rodiče, ale i další osoby, které přebírají výkon jejich práv a povinností, v určitém rozsahu pak i samotné dítě. Jakkoliv se na první pohled může zdát, že se jedná o problematiku dlouhodobě známou a do značné míry tradiční, je třeba připustit, že v souvislosti s vydáním obč. zák. č. 89/2012 Sb. doznala tato oblast právní úpravy řady podstatných změn. Jiné je v mnoha ohledech postavení samotných rodičů, značně odlišně je v občanském zákoníku upravena pozice opatrovníka včetně opatrovníka pro správu jmění dítěte. Zcela novou máme i úpravu obecné správy majetku. Je tedy zřejmé, že téma je stále značně aktuální. Připomenout je přitom třeba, že souvisejší pojednání zaměřené čistě na problematiku správy společného jmění dítěte v dnešní odborné literatuře nenalzáme.

Autorka se s uvedenými východisky vypořádala zdařile. Při vytváření práce postupovala v souladu se zadáním. Již odevzdaný text je vyjma *Úvodu* a *Závěru* členěn do osmi samostatných částí. Úvodní pasáže je přitom možné považovat víceméně za vstupní. Autorka je věnuje zejména vymezení pojmu dítě v současné právní úpravě a dále pak vymezení práv a povinností dítěte, včetně podání základního přehledu rodičovské odpovědnosti. Další část (v textu práce nesoucí číslo 4) je zaměřena na obecný pojem správy cizího majetku. Diplomátka si zde vytyčila nelehký úkol pojednat o této zcela nové značně rozsáhlé úpravě, která by mohla být předmětem samostatně zpracovávané diplomové práce. Volí přitom racionální přístup, přičemž akcentuje pouze základní znaky tohoto institutu a současně poukazuje na některé rozdíly v úpravě obecné správy majetku a správy jmění nezletilého dítěte. Následující pasáž, která tvoří samotné jádro práce, se zaměřuje již přímo na úpravu správy jmění nezletilého dítěte rodiči. Výklad autorky je přehledný. Pochválit je třeba hlubší pozornost, kterou věnuje sporným aspektům stávající úpravy (např. důsledkům, ke kterým směřuje neudělení souhlasu soudu k jednání rodičů, tam, kde je to dle zákona třeba – s. 43 – 45). Samostatná pozornost je věnována i vybraným případům neběžné správy jmění. Důraz kladený zde na stavební spoření a na problémy s ním spjaté po přijetí nového občanského zákoníku, stejně tak jako i na zcela aktuální legislativní návrhy v této oblasti je třeba jednoznačně kvitovat. Následující část práce se zaměřuje na správu jmění dítěte jinými osobami než rodiči. Autorka zde vychází zejména z porovnání správy jmění rodiči s jednotlivými případy, kdy správu jmění vykonává na místo rodičů jiná osoba. Výklad je přehledný, byť čtenář občas pociťuje jistou disproporčnost při výkladu o jednotlivých případech správy. Výklad o správě poručníkem by tak zasloužil posílit alespoň na stejnou úroveň, jaká je věnována správě jmění opatrovníkem. Další část zaměřená na porušení povinností při správě jmění dítěte přehledně pojmenovává, byť možná zbytečně stručně, základní důsledky, ke kterým vede

správa jmění v rozporu se zákonem. Předposlední část je věnována odměňování jednotlivých „správců“ jmění dítěte, poslední pasáž pak otázkám spjatým se zánikem správy.

K uvedenému členění není třeba mít žádných připomínek. Odborná úroveň textu je na standardní úrovni. Autorka je ve výkladu vedena aktuální dostupnou literaturou, zejména komentářovou. Občas se v dílčím rozsahu opakuje, v některých partiích je její výklad poněkud popisný až zkratkovitý. Jinde se jí však daří tento dílčí hendikep zhojit pasážemi hlubšího výkladu zaměřenými na aktuální mnohdy sporné aspekty úpravy. Jen některá vyjádření autorky je pak možné označit za poněkud zjednodušující (možnost rodičů dítěte nechat se zastoupit není zcela nová; ústavní výchova není bohužel nařizována jen v nejzávažnějších případech atp.)

Jistý nedostatek je třeba na některých místech spatřovat ve stylistice, ta není vždy zcela bezvadná (např. s. 60 – *Rodič přes existenci takového střetu zájmů může jednat zcela v souladu se zájmem dítěte, nicméně pro přecházení situací, že by tomu tak nebylo, je třeba zajistit výkon správy skrze opatrovníka.*; s. 63 – *Nadále jsou tedy oprávněni o správě rozhodovat, jakož jsou však z výkonu dítěti i odpovědni.*; s. 64 – *V takovém případě však k omezení práv rodičů spravovat jmění dítěte již dochází, rovněž na opatrovníka přechází i k odpovědnosti za výkon.* atp.) . Jinak je formální stránka textu na slušné úrovni bez větších nedostatků.

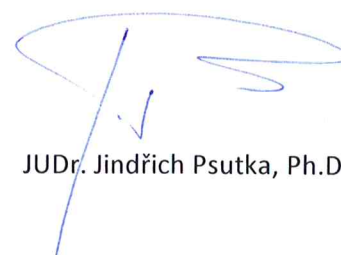
Autorka v práci pracuje s dostatečným množstvím odborných zdrojů. Citováno je v souladu s pravidly citační etiky.

S ohledem na uvedené je možné konstatovat, že odevzdaný text splňuje požadavky kladené na tento typ absolventské práce. Autorce se podařilo se zvoleným tématem vypořádat zdařile a přehledně. Některé výše zmíněné nedostatky jsou pouze dílčího rázu a práci závažnějším způsobem nepostihují. Práci proto k obhajobě **doporučuji** a v případě jejího velmi kvalitního zvládnutí ji navrhuji hodnotit jí jako výbornou.

Otázky k obhajobě:

- 1) Spočívá správa jmění jen v právních jednáních? Je vyžadován souhlas soudu i k nakládání s majetkem dítěte, které nespočívá v právních jednáních?
- 2) Za jakých podmínek může správu jmění vykonávat samo dítě?
- 3) Je možné ustavit poručenskou radu?

V Plzni dne 3. května 2016

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.